UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarísque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 2. Pudores origo, causa.

urn:nbn:de:hbz:466:1-79369

Visual Library

in crucis lumine eos colloca. Nónne, dum tenebræ regnarent, propior cruci latro in luce erat? qui etiam cruore fœdatam, involutamque Christi divinitatem agnovit. Ergo accedite ad eum cognitione primùm, tum imitatione; *& facies vestra non confundentur.* Oliva l. 12. Strom. §. Accedite &c.

Pone me ùt signaculum &c. Cant. 8. 6. Ut non tantùm interiùs coram Deo, sed etiam exteriùs coram hominibus, profitearis, te meam esse; in me credere, sperare, amare; & me solum habere Deum, Dominum Sponsum, ità ut nec in corde, nec in brachio, ponas signaculum Diaboli, aut alicujus creaturæ. de Ponte hîc Exh. 6. §. 2.

Ne accipias faciem adversùs faciem tuam. Eccl. 4. 26. adversùs vitiosum pudorem auditorem armat; ostendendo nihili faciendo omnia, dum bono pudori, & animæ consulatur. S. Ephrem de mala convers. vit. nè acceptor sis personæ contra animam tuam. Vatablus: nè cedas ulli faciei, quod animæ tuæ damno fiat. Paulus de Palatio: nemo tibi pretiosior sit. Octavianus hîc.

Nolite timere opprobrium hominum; & blasphemias eorum nè metuatis. Isa. 51. 7.

Num. 5.

Ex Novo, & Patribus.

Omnis - qui confitebitur me coràm hominibus &c. qui autem negaverit me coram hominibus, negabo & ego eum coràm Patre meo, qui in cœlis est. Matth. 10. 32. 33.

Qui me confusus fuerit &c. Marci. 8. 38. Cur Christus suis proponit cavendam solam verecundiam; quasi ea sit validissima omnium tormentorum ad negandam fidem. Cur non potiùs meminit ardentes fornaces, ungulas ferreas, inauditas lanienas, rotas, bestias? cur maluit, illis omissis, solius verecundiæ meminisse? Lucæ 9. 26. *qui me erubuerit, & meos sermones; hunc Filius hominis erubescet.* Sanè prima &, præcipua vis diaboli contra humana corda in verecundia nimia consistit. O quot pereunt, quia non contemnitur pudor, & confusio. Hebr. 12. 2. *sustinuit crucem confusione contemptâ*: nisi eam contempsisset, totus Mundus periisset. Baeza t. 2. l. 6. c. 5. §. 19.

Si exprobramini in nomine Christi, beati eritis &c. 1. Petri. 4. 14.

Scio, quòd multi nos risuri sint; atqui meliùs est, nos nunc rideri, quàm olim deplorari - Rideat, qui voluerit; subsannet, qui voluerit. In hoc positi sumus, ut videamur scilicet, ac subsannemur, ut omnia patiamur. *Purgamenta hujus Mundi facti sumus* secundùm B. Paulum 1. Cor. 4. 13. Si quis noluerit præceptum hoc perficere, quemadmodum tubâ quâdam per verbum denuntio; abstineat à liminibus Ecclesiasticis illis, sive princeps sit, sive alius diademate cinctus. S. Chrysost. hom. 8. in Act.

§. II.

Pudoris origo, & causa.

Accusavit fratres suos apud patrem crimine pessimo. Gen. 37. 2. Pater nihilominus dissimulavit. Non dicitur illos vel verbere, aut verbô, castigâsse. Credo, quia ingenuos juvenes illa suorum criminum ad patrem delatio tantô pudore affecerat; ut parens indicaret, illos tantô pudore satis castigatos. Mendoza in 1. Reg. 6. 1.

Pudor plerúmque corrector est nostri. Et dum incipit nos pudere commissi, nè diutius pudeat, deserere, quæ erubescenda sunt, admonemur. S. Ambros. in Ps. 118. Octon. 10.

Videtur pudor esse valida, & potens, armatura ad effugienda peccata: qui ideo, ùt puto, est nobis à Deo inditus; ut ejusmodi animi affectio sit nobis aversio à deterioribus. S. Gregor. Nyss. hom. 3. in Ecclesiasten.

Dicunt Physici, quòd natura pudore tacta ità sanguinem ante se pro velamento tendat. Unde videmus, quemque erubescentem manum sibi ante faciem opponere. Macrobius l. 7. Saturn. c. 11.

§. III.

Pudor magna afflictio.

Erimus in opprobrium universæ terræ. Judith. 5. 25. Non timet Achior necem, & interitum: Pudor enim viris magnis intolerabilis est; sperni, opprobriis impleri. Minùs de reliquis malis queritur David; unum oculis opprobrium est. Psal. 43. 16. *totâ die verecundia mea contra me est &c.* Isa. 1. 2. *audite cœli, & auribus percipe terra - ipsi spreverunt me.* Quæ Hebræus egit improbè, pandit Judex Angelis, & hominibus, ut inde reus pudefiat. Zeno Ven. s. 35. apud sapientes honestosque, homines graviùs est aliquâ notâ confundi, quàm mori. Obsessus ab hoste Chaldæo Sedecias, non tantum crucem, & necem, timet, quàm turpe opprobrium, Jerem. 38. 19. *nè fortè tradar in manus eorum, & illudant mihi.* Quid Sedecia? si Chaldæus tuos coram te filios necet? quid si tibi oculos eruat? non timet. Quid si gravissimè cruciet? non timet: unum timet derisum hominum. Abul. q. 3. in 4. Reg. 25. Viri, qui sunt in magno honore, potiùs vellent sustinere mortem, quàm illudi. Matth. 27. 5. Judas *laqueô se suspendit.* Theohylactus: non ferens ignominias subsecuturas, seipsum è vita subduxit. Velloso in Judith 5. Parth. 48.